

[Erhard Jakobsen]

Der er lige en ting, jeg skal have ud af debatten. Jeg har ikke brugt ordet »gadedrenge« i forbindelse med fagbevægelsen. Jeg tror, jeg har sagt det tre gange nu. Det har intet med dansk fagbevægelse at gøre, det er nogle helt andre folk. Hvem det er, er ingen i denne sal i tvivl om, og der er mange, der er enige med mig, men det interesserer mig ikke i den forbindelse.

Jeg ved ikke, om der endnu er nogle, der ikke ved, hvad vi vil, men hvis der er, så kan jeg i hvert fald sige, at de skal nok komme til at stifte bekendtskab med det i den kommende tid. Jeg afslører vist ikke ret meget ved at fortælle, at dette for os selvfølgelig er en logisk fortsættelse af det tidligere spørgsmål om affæren på Gentofte statsskole og det følgende spørgsmål om journaliststrejken i Danmarks Radio. Der kommer flere. Vi skal følge hvert eneste regeringsområde og hver eneste offentlige virksomhed og se, hvordan man optræder i sådanne tilfælde. Man kan være ganske rolig for, at vi nok skal opdage det.

Jeg er sikker på, at hr. Johan Philipsen er den eneste venstremand, der ikke har forstået, hvad det her drejer sig om. Jeg tvivler ikke om, at alle venstres vælgere nøjagtigt ved, hvad det er, centrum-demokraterne vil med det her, og vil være ganske enige i det, derom er jeg ikke et øjeblik i tvivl.

Må jeg sige til hr. Ole Henriksen, at jeg har skam ikke sigtet til ham, da jeg talte om gadedrenge, men nu synes jeg ikke, vi alle sammen skal begynde at fortælle – jeg skal i hvert fald nok lade være at fortælle – hvilke politiske gadedrengestregere vi gik og lavede, da vi var 14, 15, 16 år. Jeg havde indtryk af, at hr. Ole Henriksen var kommet over den alder, og derfor synes jeg ikke, der er grund til at fortsætte.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Det kan lade sig gøre at gå stiltørdigt hen til sin plads.

Erhard Jakobsen (CD):

Tænk, jeg troede, det var så interessant, hvad jeg sagde. Der kan man se. Men det er selvfølgelig, fordi alle har forstået, hvad det er, vi vil.

Må jeg blot til sidst sige, at til tak for den venlighed, de to regeringspartier viser os ved

at undlade at stemme imod vores dagsorden, skal vi til gengæld undlade at stemme for deres – den er det heller ikke værd.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den gæve sønderjyde Johan Philipsen sagde, at venstre ikke kunne deltage i harmen over de faglige møder. Jeg skal derfor tillade mig at citere venstres politiske ordfører, hr. Ellemann-Jensen, som sagde i folketinget for såmænd ikke mere end 36 dage siden (Folketingstidende 1978-79 sp. 9075-9076):

»Det er åbenbart blevet for let og for billigt at pleje egne interesser gennem sådanne såkaldte faglige aktioner, og det er jo samtidig blevet til et farligt udtryk for, hvor mange i det danske samfund der endnu ikke har fattet rækkevidden af de problemer, samfundet er stillet. . . over for. . .«

Hr. Ellemann-Jensen fortsatte:

»Jeg vil gerne på venstres vegne her ved tredjebehandlingen give udtryk for, at vi ikke finder det rimeligt, at samfundet i længden accepterer sådanne aktioner, der kommer til at gå ud over de svageste grupper i samfundet, og som gennemføres med støtte af den langmodighed og tolerance, som er et så værdifuldt særkende ved det danske folkestyre. Vi vil ikke i længden roligt se på, at folkestyrets friheder bliver anvendt til angreb på folkestyrets bærende idé, nemlig solidariteten mellem samfundsgrupperne. Vi vil ikke stiltørdigt finde os i, at det er blevet en gratis fornøjelse at genere andre for at opnå fordele på deres bekostning.«

Hr. Ellemann-Jensen fortsatte:

»Vi har i Danmark et tålmodigt fagretligt system, og vi har et socialt sikringssystem, som uden synderlig skelen til årsager søger at mildne virkninger. Det vil vi gerne blive ved med at have, men så må misbrug af disse systemer også høre op.«

Det er altså kun 36 dage siden, at venstre havde denne mening om de faglige møder. Nu forstår jeg, at hr. Johan Philipsen har givet udtryk for en anden mening fra partiet venstre.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):